

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 166

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

12 iunie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2013/C 166/01

Comunicarea Comisiei referitoare la cantitățile disponibile pentru subperioada septembrie 2013 în cadrul anumitor cote deschise de Uniunea Europeană pentru produse din sectorul orezului 1

III Acte pregătitoare

Banca Centrală Europeană

2013/C 166/02

Avizul Băncii Centrale Europene din 17 mai 2013 cu privire la o propunere de directivă privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului și o propunere de regulament privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri (CON/2013/32) 2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2013/C 166/03	Rata de schimb a monedei euro	6
---------------	-------------------------------------	---

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2013/C 166/04	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	7
---------------	---	---

ALTE ACTE

Comisia Europeană

2013/C 166/05	Publicarea unei cereri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare	8
---------------	--	---

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

**Comunicarea Comisiei referitoare la cantitățile disponibile pentru subperioada septembrie 2013 în
cadrul anumitor cote deschise de Uniunea Europeană pentru produse din sectorul orezului**

(2013/C 166/01)

Regulamentul (UE) nr. 1274/2009 al Comisiei a deschis contingente tarifare pentru importul de orez originar din țările și teritoriile de peste mări (TTPM) ⁽¹⁾. În primele șapte zile din mai 2013 nu a fost depusă nicio cerere de acordare a licenței de import cu numerele de ordine 09.4189 și 09.4190.

În conformitate cu articolul 7 alineatul (4) teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei ⁽²⁾, cantitățile pentru care nu se solicită licențe de import se adaugă la cantitățile aferente subperioadei următoare.

Conform articolului 1 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1274/2009, cantitățile disponibile pentru subperioada următoare sunt comunicate de către Comisie înainte de a 25-a zi din ultima lună a unei subperioade date.

În consecință, cantitățile totale disponibile în cadrul contingentelor cu numerele de ordine 09.4189 și 09.4190 pentru subperioada contingentară septembrie 2013, menționate în Regulamentul (UE) nr. 1274/2009, sunt stabilite în anexa la prezenta comunicare.

⁽¹⁾ JO L 344, 23.12.2009, p. 3.

⁽²⁾ JO L 238, 1.9.2006, p. 13.

ANEXĂ

Cantități disponibile pentru subperioada următoare, conform Regulamentului (UE) nr. 1274/2009

Origine	Nr. de ordine	Cereri de licențe de import depuse pentru subperioada mai 2013	Cantitatea totală disponibilă pentru subperioada septembrie 2013 (în kg)
Antilele Olandeze și Aruba	09.4189	⁽¹⁾	25 000 000
TTPM cel mai puțin dezvoltate	09.4190	⁽¹⁾	10 000 000

⁽¹⁾ Pentru această subperioadă nu se aplică coeficient de alocare: nicio cerere de licență nu a fost transmisă Comisiei.

III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 17 mai 2013

cu privire la o propunere de directivă privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului și o propunere de regulament privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri

(CON/2013/32)

(2013/C 166/02)

Introducere și temei juridic

La 27 februarie 2013, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (denumită în continuare „directiva propusă”) ⁽¹⁾. La 28 februarie 2013, BCE a primit din partea Consiliului o altă solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri (denumit în continuare „regulamentul propus”) ⁽²⁾ (denumite în continuare în mod colectiv „instrumente ale Uniunii propuse”). De asemenea, BCE a primit din partea Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la instrumentele Uniunii propuse, și anume la 2 aprilie 2013 cu privire la directiva propusă și la 3 aprilie 2013 cu privire la regulamentul propus.

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece instrumentele Uniunii propuse cuprind dispoziții care intră în sfera sa de competență. În plus, competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatele (2) și (5) și pe articolul 128 alineatul (1) din tratat, precum și pe articolele 16-18 și 21-23 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, deoarece instrumentele Uniunii propuse cuprind dispoziții care au implicații pentru anumite misiuni ale Sistemului European al Băncilor Centrale. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Scopul și conținutul instrumentelor Uniunii propuse**1.1. Directiva propusă**

Directiva propusă urmărește să actualizeze și să modifice regimul UE împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, pentru a lua în considerare revizuirile recente ale standardelor internaționale aplicabile, și anume Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), care au fost adoptate în februarie 2012 ⁽³⁾, precum și mai multe rapoarte și evaluări ale Comisiei Europene privind aplicarea Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea

⁽¹⁾ COM(2013) 45 final.

⁽²⁾ COM(2013) 44 final.

⁽³⁾ Standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferației – Recomandările GAFI, Paris, 16 februarie 2012, disponibile pe website-ul GAFI, la adresa: <http://www.fatf-gafi.org>

utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽¹⁾. Directiva propusă, atunci când va fi adoptată, va abroga și va înlocui Directiva 2005/60/CE și Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE ⁽²⁾.

Directiva propusă adoptă o abordare bazată în mai mare măsură pe risc cu privire la măsurile ⁽³⁾ de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Aceasta întărește cerințele de „precauție privind clientela” ⁽⁴⁾, astfel încât anumite categorii de clienți și tranzacții ⁽⁵⁾ nu vor mai fi scutite de la cerințele simplificate de precauție privind clientela, iar „entitățile obligate” ⁽⁶⁾ vor trebui de acum înainte să evalueze nivelul de risc înainte de a decide dacă să aplice măsuri de precauție privind clientela. În plus, autoritățile europene de supraveghere (AES) ⁽⁷⁾ vor fi obligate să transmită un aviz comun cu privire la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a directivei propuse, în timp ce statele membre vor trebui să desfășoare și să mențină evaluări naționale actualizate ale riscului, pentru a identifica domeniile în care este necesară o precauție sporită privind clientela ⁽⁸⁾. De asemenea, directiva propusă extinde domeniul de aplicare al regimului Uniunii împotriva spălării banilor, în special prin reducerea de la 15 000 EUR la 7 500 EUR a pragului de aplicare a regimului pentru comercianții de bunuri cu valoare ridicată care primesc plăți în numerar de la clienți.

Directiva propusă va spori nivelul măsurilor de precauție privind clientela care trebuie aplicate cu privire la „persoanele expuse politic” (PEP) ⁽⁹⁾, în special prin impunerea luării unor măsuri de precauție sporite privind clientela ⁽¹⁰⁾ în legătură cu aceste persoane, precum și membrii familiilor acestora și asociații lor apropiate. Acum, PEP vor include nu doar persoane „străine”, ci și persoane „interne” cărora li s-au încredințat funcții publice importante ⁽¹¹⁾.

Directiva propusă prevede reguli și proceduri mai solide și mai bine definite pentru identificarea beneficiarilor reali ⁽¹²⁾ ai societăților sau altor entități juridice și ai fiduciilor, deși definiția beneficiarilor reali rămâne neschimbată. În plus, societățile sau alte entități juridice și fiduciile vor trebui să păstreze evidențele referitoare la identitatea beneficiarilor reali ai acestora. De asemenea, directiva propusă introduce anumite modificări ale cerințelor de păstrare a evidențelor în ceea ce privește precauția privind clientela și tranzacțiile, precum și politicile interne și procedurile entităților obligate, încercând să realizeze un echilibru între facilitarea unor controale robuste concentrate asupra spălării banilor și finanțării terorismului și respectarea principiilor legislației privind protecția datelor și drepturile persoanelor vizate.

De asemenea, directiva propusă întărește cooperarea dintre unitățile de informații financiare ale statelor membre, ale căror sarcini sunt de a funcționa ca puncte naționale de contact pentru primirea, analizarea și difuzarea către autoritățile competente a rapoartelor cu privire la suspiciunile de spălare a banilor și finanțare a terorismului.

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽²⁾ Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată (JO L 214, 4.8.2006, p. 29).

⁽³⁾ Directiva propusă impune entităților obligate, printre altele, să aplice măsuri de precauție privind clientela, să păstreze evidențele, să aibă mecanisme de control intern și să raporteze tranzacțiile suspecte în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului.

⁽⁴⁾ A se vedea capitolul II, secțiunile 1 și 2, articolele 9-15 din directiva propusă.

⁽⁵⁾ De exemplu, clienții care sunt întreprinderi reglementate, precum instituțiile de credit și instituțiile financiare stabilite în Uniune și societățile cotate pe o piață publică reglementată de valori mobiliare.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 2 alineatul (1) din directiva propusă care enumeră „entitățile obligate” cărora li se aplică directiva, incluzând în special instituțiile de credit și instituțiile financiare, astfel cum sunt definite în continuare.

⁽⁷⁾ AES sunt Autoritatea bancară europeană (ABE), Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP).

⁽⁸⁾ A se vedea articolele 16-23 din directiva propusă.

⁽⁹⁾ A se vedea definițiile de la articolul 3 alineatul (7), precum și obligațiile acestor persoane, prevăzute la articolul 11 și articolele 18-22 din directiva propusă.

⁽¹⁰⁾ A se vedea articolele 16-23 din directiva propusă.

⁽¹¹⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (7) litera (b) din directiva propusă. În această privință, „intern” se referă la situația în care un stat membru al Uniunii i-a încredințat unui PEP funcții publice importante, iar „străin” se referă la situația în care o țară terță i-a încredințat unui PEP astfel de funcții.

⁽¹²⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (5) și articolele 29 și 30 din directiva propusă.

În sfârșit, directiva propusă accentuează mai mult aplicarea și sancțiunile decât directivele anterioare. Statele membre trebuie să se asigure că firmele pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale normelor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului și că autoritățile competente pot lua măsuri corespunzătoare și pot impune sancțiuni administrative pentru aceste încălcări. Tipurile de sancțiuni administrative aplicabile sunt stabilite în directiva propusă.

1.2. Regulamentul propus

Regulamentul propus este strâns legat de atingerea obiectivelor directivei propuse. Este esențial ca instituțiile financiare să raporteze informații adecvate, precise și actuale cu privire la transferurile de fonduri efectuate pentru clienții acestora, pentru a permite autorităților competente să combată eficient spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Regulamentul propus ⁽¹⁾ urmărește să înăsprească obligațiile legale existente pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului, în ceea ce privește transferurile de fonduri și cei care furnizează servicii de plată, având în vedere standardele internaționale aflate în evoluție ⁽²⁾. În special, acesta urmărește să îmbunătățească trasabilitatea plăților, impunând prestatorilor de servicii de plată să se asigure că transferurile de fonduri sunt însoțite și de informații referitoare la beneficiar, destinate autorităților competente. În acest sens, va impune prestatorilor de servicii de plată să verifice identitatea beneficiarilor de plăți originare din afara Uniunii, pentru plăți de peste 1 000 EUR ⁽³⁾. Acesta va impune prestatorilor de servicii de plată să aibă proceduri bazate pe risc, pentru a evalua când să execute, respingă sau să suspende transferuri de fonduri, și să păstreze evidențe ale plăților pe o perioadă de 5 ani. De asemenea, regulamentul propus clarifică faptul că cerințele vor acoperi cărțile de credit și de debit, telefoanele mobile și alte dispozitive electronice, dacă sunt utilizate pentru transferarea fondurilor.

2. *Observații cu caracter general*

BCE apreciază instrumentele Uniunii propuse. BCE sprijină cu fermitate un regim la nivelul Uniunii care asigură că statele membre și instituțiile rezidente în Uniune dețin instrumente eficace în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în special împotriva oricărei utilizări abuzive a sistemului financiar de către cei care spală bani și finanțează terorismul și de complicități acestora. BCE consideră că instrumentele Uniunii propuse abordează în mod corect și eficace slăbiciunile identificate în regimul actual la nivelul Uniunii și îl actualizează pentru a ține cont de amenințările identificate în ceea ce privește spălarea banilor și finanțarea terorismului la adresa Uniunii și a sistemului financiar al acesteia, precum și de standardele internaționale aflate în evoluție referitoare la modalitatea de abordare a acestor amenințări. De asemenea, BCE consideră că instrumentele Uniunii propuse vor spori claritatea și consecvența normelor aplicabile la nivelul statelor membre, de exemplu, în domenii-cheie precum precauția privind clientela și beneficiarul real.

3. *Observații specifice*

- 3.1. În ceea ce privește directiva propusă, BCE constată că temeiul său juridic este articolul 114 din tratat și că, în consecință, aceasta urmărește să armonizeze dispozițiile naționale relevante și să minimizeze inconsecvențele dintre acestea în Uniune. Prin urmare, statele membre pot decide să coboare și mai mult pragurile stabilite prin directiva propusă pentru aplicarea obligațiilor acesteia sau să ia măsuri și mai stricte ⁽⁴⁾. De exemplu, în cazul tranzacțiilor dintre comercianții de bunuri cu valoare ridicată și utilizatorii finali în valoare de cel puțin 7 500 EUR ⁽⁵⁾, se pare că articolul 5 din directiva propusă ar permite statelor membre să opteze pentru aplicarea unor măsuri mai stricte decât simpla cerință de respectare de către comerciant a obligațiilor referitoare la precauția privind clientela, raportarea și alte obligații relevante în temeiul directivei propuse. Toate asemenea măsuri ar trebui comparate cu beneficiile publice anticipate.

⁽¹⁾ Regulamentul propus va abroga Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 345, 8.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ În principal, Recomandarea 16 a GAFI privind creșterea transparenței transferurilor electronice transfrontaliere.

⁽³⁾ A se vedea articolul 7 din regulamentul propus.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 5 din directiva propusă, conform căruia statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de directiva propusă pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 10 litera (c) din directiva propusă.

3.2. Deși BCE observă definiția „prestatorului de servicii de plată” la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul propus, aceasta constată, de asemenea, că, în conformitate cu considerentul 8 din regulamentul propus și considerentul 35 din directiva propusă, organele legislative ale Uniunii nu intenționează să includă în domeniul de aplicare al regulamentului „persoane [...] care furnizează instituțiilor de credit sau celor financiare doar sisteme de mesaje sau alte sisteme de suport pentru transmiterea de fonduri sau sisteme de compensare și decontare”, precum sistemul TARGET2 operat de BCE. BCE sprijină această abordare și subliniază importanța păstrării acestei exceptări pentru buna funcționare în continuare a sistemelor de plată în Europa. Impunerea acestei cerințe asupra furnizorilor de sisteme de compensare și decontare ar putea conduce la dificultăți semnificative și întârzieri în procesarea plăților între bănci și alte entități care furnizează servicii de plată. Acest lucru, la rândul său, ar putea avea un impact grav asupra planificării lichidității băncilor și, în final, asupra bunei funcționări a piețelor financiare. Din acest motiv, precum și în interesul securității juridice și al transparenței, BCE recomandă includerea acestei exceptări în partea dispozitivă a instrumentelor Uniunii propuse, nu în considerente. De asemenea, ar trebui analizat cu atenție dacă nu ar trebui ca și alte acte juridice conexe ale Uniunii care în prezent utilizează aceeași abordare și tehnică de redactare pentru acest tip de exceptare ⁽¹⁾ să urmeze această recomandare.

3.3. În plus, BCE constată că mai multe concepte definite la articolul 2 din regulamentul propus sunt definite și în alte acte juridice ale Uniunii strâns legate de regulamentul propus, de exemplu, Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivei 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE ⁽²⁾ [denumită în continuare „Directiva privind serviciile de plată” (DSP)], Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 ⁽³⁾ și Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 ⁽⁴⁾. Întrucât utilizarea definițiilor consacrate ar mări gradul de consecvență și ar facilita înțelegerea actelor juridice ale Uniunii în ansamblu, BCE sugerează ca articolul 2 din regulamentul propus să fie modificat după caz, și anume:

- (a) definițiile „plătitorului” și ale „beneficiarului” ar trebui armonizate cu definițiile acestor termeni din DSP;
- (b) „prestatorul de servicii de plată” este un concept stabilit de DSP și limitat la șase categorii diferite de prestatori de asemenea servicii enumerate în DSP și, prin urmare, definiția acestui concept din regulamentul propus ar trebui să facă trimitere la DSP;
- (c) definiția „transferului de fonduri «între persoane»” ar trebui să fie formulată mai clar ca o tranzacție între două persoane fizice, ambele acționând cu titlu personal în afara activității lor de afaceri, comerciale sau profesionale.

Prezentul aviz va fi publicat pe website-ul BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 17 mai 2013.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ A se vedea Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, 24.3.2012, p. 1).

⁽²⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 266, 9.10.2009, p. 11.

⁽⁴⁾ JO L 94, 30.3.2012, p. 22.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

11 iunie 2013

(2013/C 166/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,3273	AUD dolar australian	1,4206
JPY yen japonez	128,60	CAD dolar canadian	1,3594
DKK coroana daneză	7,4575	HKD dolar Hong Kong	10,3057
GBP lira sterlină	0,85390	NZD dolar neozeelandez	1,7080
SEK coroana suedeză	8,7454	SGD dolar Singapore	1,6723
CHF franc elvețian	1,2305	KRW won sud-coreean	1 503,51
ISK coroana islandeză		ZAR rand sud-african	13,6365
NOK coroana norvegiană	7,6860	CNY yuan renminbi chinezesc	8,1410
BGN leva bulgărească	1,9558	HRK kuna croată	7,4988
CZK coroana cehă	25,613	IDR rupia indoneziană	13 038,61
HUF forint maghiar	299,71	MYR ringgit Malaiezia	4,1883
LTL litas lituanian	3,4528	PHP peso Filipine	57,209
LVL lats leton	0,7020	RUB rubla rusească	43,1010
PLN zlot polonez	4,2789	THB baht thailandez	41,133
RON leu românesc nou	4,5113	BRL real brazilian	2,8642
TRY lira turcească	2,5172	MXN peso mexican	17,2549
		INR rupie indiană	77,5210

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/C 166/04)

1. La data de 5 iunie 2013, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Bain Capital Europe Fund III, L.P., care face parte din Bain Capital Investors, LLC. („Bain Capital”, SUA) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întreprinderii FTE Verwaltungs GmbH („FTE” Germania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Bain Capital: firmă de investiții în capital privat, activă la nivel mondial în majoritatea sectoarelor de activitate, inclusiv tehnologia informației, asistența medicală, comerțul cu amănuntul și produse de consum, comunicații, produse chimice, sectorul financiar și sectorul industrial/productiv;
- în cazul întreprinderii FTE: întreprindere activă la nivel mondial în domeniul producției și, în special, în proiectarea, producția și vânzarea de sisteme și componente de acționare hidraulică a ambreiajelor, precum și de sisteme și componente de frânare cu acționare hidraulică.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 [„Comunicarea privind o procedură simplificată”].

ALTE ACTE

COMISIA EUROPEANĂ

Publicarea unei cereri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(2013/C 166/05)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

DOCUMENT UNIC

REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006 AL CONSILIULUI

privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽²⁾

„STAKLIŠKĖS”

NR. CE: LT-PGI-0005-0819-27.07.2010

IGP (X) DOP ()

1. Denumire

„Stakliškės”

2. Statul membru sau țara terță

Lituania

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar**3.1. Tip de produs**

Clasa 1.8. Alte produse din anexa I la tratat (condimente etc.)

3.2. Descrierea produsului cărui i se aplică denumirea de la punctul 1

Hidromelul „Stakliškės” este o băutură alcoolică limpede, de culoarea chihlimbarului, care este fabricată în mod tradițional prin fermentația naturală a mustului de hidromel împreună cu aditivi din plante (hamei, flori de tei, bace de ienupăr). Compoziția din miere, ierburi și mirodenii conferă băuturii gustul său caracteristic pronunțat de miere cu o aromă dulce-acrișoară și un gust picant. Întregul etanol din hidromel este obținut doar prin fermentație naturală. La producerea hidromelului nu se utilizează zahăr sau alți îndulcitori, coloranți, arome sau conservanți, iar concentrația lui de alcool nu este corectată prin adăugarea de etanol.

Proprietățile fizico-chimice ale hidromelului „Stakliškės”:

— conținut de etanol: 12 ± 1 % din volum;

— conținut de zahăr: 160 ± 8 g/dm³;

— acizi titrabili exprimați ca acid citric: $7 \pm 0,5$ g/dm³;

— extract uscat total: 180 ± 8 g/dm³;

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12. Înlocuit de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

- acizi volatili exprimați ca acid acetic: nu mai mult de 1,5 g/dm³;
- conținutul de fier trebuie să nu depășească 10 mg/dm³;
- conținutul total de sulfat și de dioxid de sulf nu trebuie să depășească 200 mg/dm³.

3.3. *Materii prime (numai pentru produsele prelucrate)*

Materii prime:

- apă;
- miere naturală care respectă următoarele cerințe:
 - conținut de zaharuri reducătoare (suma dintre fructoză și glucoză): minimum 60 g/100 g;
 - conținut de zaharoză: maximum 5 g/100 g;
 - conținut de apă: maximum 20 %;
 - activitate de diastază (scară Schade): minimum 8;
- drojdie de fermentație joasă: o concentrație de până la 5 % din must;
- ierburi/mirodenii (3,5 g/litru):
 - hamei;
 - flori de tei;
 - bace de ienupăr.

Mustul de hidromel „Staklišķs” este preparat amestecând în părți egale (ca greutate) miere și apă, și anume o parte miere la o parte de apă.

3.4. *Hrană pentru animale (numai pentru produsele de origine animală)*

—

3.5. *Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată*

- I. Dizolvarea mierii, decantarea mierii lichide și înlăturarea oricăror urme de spumă sau de impurități
- II. Decocția hameiului și a altor ierburi/mirodenii; răcirea, filtrarea și dozarea decoctului
- III. Pomparea mierii lichide, a cantității necesare de apă și a decoctului într-un cazan pentru pasteurizare. Pasteurizarea mustului de hidromel
- IV. Pomparea și răcirea mustului de hidromel
- V. Fermentarea mustului de hidromel
- VI. Limpezirea hidromelului
- VII. Maturarea hidromelului timp de cel puțin nouă luni
- VIII. Filtrarea și îmbutelierea hidromelului

3.6. *Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc.*

Hidromelul „Staklišķs” trebuie să fie îmbuteliat în recipiente-souvenir din sticlă, ceramică sau de alt tip, de diverse forme și capacități, imediat după maturare și filtrare, întrucât expunerea la aer în timpul transportului sau al depozitării intermediare ar crea un risc de oxidare, care ar afecta negativ caracteristicile organoleptice specifice ale acestui tip de hidromel. În plus, expunerea la aer ar permite contaminarea cu bacterii acetice sau cu alte microorganisme putând conduce la o fermentare care ar dăuna produsului.

3.7. *Norme specifice privind etichetarea*

—

4. **Delimitarea concisă a ariei geografice**

Aria geografică este districtul municipal Staklišķs.

5. Legătura cu aria geografică

5.1. Specificitatea ariei geografice

Indicația geografică „Stakliškės” este formată din numele localității în care se fabrică hidromelul, care se situează într-o depresiune înconjurată de dealuri și păduri. Această amplasare este favorabilă apiculturii și producerii celorlalte materii prime utilizate pentru fabricarea hidromelului, întrucât 60 % din suprafață este teren agricol, în timp ce 23 % sunt păduri, iar o proporție de 17 % este acoperită de apă sau este utilizată în alte scopuri.

Istoric

Numele localității Stakliškės a fost menționat prima dată în 1375 în cronicile Ordinului teutonilor și derivă din cuvântul „Stokielyšek”. Legenda spune că, în timpul unei partide de vânătoare, câțiva seniori au avut o dispută pe motivul: „cine poate să bea 100 de pahare de hidromel?” Unul dintre ei le-a băut pe toate și a strigat de uimire „Stokielyšek” („o sută de pahare”); așa a ajuns să se cheme acest loc Stokielyšek sau Stakliškės.

Cele mai vechi atestări scrise privind consumul de hidromel în regiunea baltică se găsesc în relatările de călătorie ale lui Wulfstan și datează aproximativ din anul 890. Acest călător și comerciant a vizitat regiunile situate de-a lungul Mării Baltice, aflând în mod direct despre abundența mierii și despre faptul că mierea era folosită pentru a fabrica o băutură. Regii și nobilimea obișnuiau să bea lapte de iapă, în timp ce săracii și sclavii beau hidromel. Aestii nu fabricau bere, deoarece exista din abundență hidromel. La începutul secolului al XIV-lea, Peter von Dusburg, cronicar al Ordinului teutonilor, a scris că predecesorii lituanienilor beau apă, vin din miere – cunoscut sub numele de hidromel – și lapte de iapă, dar întotdeauna după ce le-au sfințit.

Hidromelul a devenit un fel de legendă, s-a încercat relansarea acestuia la începutul secolului al XX-lea, dar numai după cel de Al Doilea Război Mondial, inginerul Aleksandras Sinkevičius de la fabrica de hidromel din Stakliškės și-a propus să recreeze rețeta unui tip de hidromel care, în trecut (între secolele XV și XVIII), era obținut din miere sălbatică și din diverse ierburi și mirodenii și să relanseze producerea unui hidromel tradițional, natural, fără alcool care, la momentul respectiv, nu mai era produs în Lituania și nici în țările învecinate.

În sistemul social de la acea vreme, Aleksandras Sinkevičius a întâmpinat numeroase dificultăți înainte de a reuși să obțină o autorizație pentru a produce hidromel în 1957. La 8 septembrie 1958, primii 700 de litri de must de hidromel au fost fierți în vechea sală de fierbere a fabricii de bere din Stakliškės. Din momentul respectiv, hidromelul „Stakliškės” a început să fie fabricat la scară industrială. Cu toate acestea, așa cum Aivaras Ragauskas scrie în cartea sa *Aleksandras Sinkevičius (1908-1989). Trečdalis gyvenimo paskirto lietuviškam midui* [„Aleksandras Sinkevičius (1908-1989). O treime din viață dedicată hidromelului lituanian”] (Vilnius, 2008), „A fost greu a pune în aplicare planurile. De exemplu, în 1964, planul de producție a fost pus în aplicare doar în proporție de 91 %. În absența unui laborator și a unei baze de producție, nu a fost ușor să se garanteze o calitate constantă a hidromelului, mai ales când oamenii nu știau foarte multe despre el”. În consecință, producția de hidromel a înregistrat multe pierderi în 1963. Abia la 12 ianuarie 1967, în urma unor eforturi susținute de adaptare a rețetei, a proporției de ierburi și mirodenii și a procesului de producție, Aleksandras Sinkevičius a scris următoarele procurorului Viktoras Galinaitis și altor funcționari publici în scrisoarea nr. 24 LTSR (arhiva producției de hidromel Stakliškės): „În condiții extrem de primitive am fabricat produse care nu pot fi realizate în uzine mecanizate și de aceea sunt de o calitate atât de bună.”

La 18 ianuarie 1967, a fost redactat primul manual tehnic pentru producția acestui tip de hidromel, care descrie materiile prime și întregul proces de producție a hidromelului, iar în 1968 au fost elaborate specificațiile pe care le respectă chiar și astăzi hidromelul „Stakliškės”.

Reputația hidromelului „Stakliškės” este confirmată și prin cererea tot mai mare, producția de hidromel „Stakliškės” fiind de 60 000 de litri în 1977 și de 80 000 de litri în 1978. În 1989, primele loturi de hidromel au fost exportate în Regatul Unit și Statele Unite, acesta fiind în prezent exportat în Polonia, Belgia, Letonia, China, Israel și alte țări.

Până în ziua de azi, metoda tradițională de preparare a hidromelului „Stakliškės” și competențele profesionale ale producătorilor din această arie geografică, care sunt transmise din generație în generație, garantează autenticitatea acestei băuturi cu maturare lungă și cu o savoare și aromă subtile. Acest lucru este demonstrat de faptul că Fondul patrimoniului culinar lituanian a acordat hidromelului „Stakliškės” statutul de patrimoniu culinar în 2002, confirmând că acesta este fabricat din ingrediente

tradiționale folosind tehnici tradiționale, și de faptul că Ministerul Agriculturii i-a acordat în 2010 un certificat de produs aparținând patrimoniului național, confirmând că hidromelul „Stakliškės” este un produs tradițional care respectă caracterul tradițional, antic și autentic al metodei de producție, al compoziției și al caracteristicilor.

5.2. Specificitatea produsului

Hidromelul „Stakliškės” își obține gustul pronunțat de miere, dulce-acrișor, și aroma picantă din raportul echilibrat de zahăr/acid și din metoda de producție tradițională, și anume fermentația naturală de lungă durată (de până la 90 de zile), maturarea îndelungată (cel puțin nouă luni) și rețeta tradițională după care se produce hidromelul și care este exclusiv pe bază de miere naturală, ierburi și mirodenii (hamei, flori de tei și bace de ienupăr). Hidromelul „Stakliškės” diferă de tipurile de hidromel fabricat în regiunile din împrejurimi deoarece conținutul de etanol este obținut în întregime prin fermentație naturală și nu este corectat prin adăugarea de etanol, iar mierea nu poate fi înlocuită cu zahăr, îndulcitori sau distilat de miere.

Specificitatea și reputația produsului sunt confirmate printr-un studiu realizat în 2007 de grupul UAB RAIT de analiză și anchete de piață, care a arătat că hidromelul „Stakliškės” diferă de alte băuturi de același tip datorită calității sale ridicate (confirmată de 70 % dintre respondenți), gustului plăcut (confirmat de 59 % dintre respondenți) și aromei foarte agreabile (confirmată de 51 % dintre respondenți). Printre celelalte caracteristici atribuite în mod frecvent acestei băuturi se numără: un parfum pronunțat (menționat de 39 % dintre respondenți), ambalaj atractiv (menționat de 36 % dintre respondenți), faptul că este destinat persoanelor în vârstă (menționat de 36 % dintre respondenți) și prețul ridicat al băuturii (menționat de 40 % dintre respondenți).

5.3. Legătura cauzală dintre aria geografică și calitatea sau caracteristicile produsului (pentru DOP) sau o calitate anume, reputația sau alte caracteristici ale produsului (pentru IGP)

Indicația geografică protejată a hidromelului „Stakliškės” se bazează pe istoricul produsului care prezintă caracteristicile prevăzute la punctul 5.2 și pe capacitatea tradițională a persoanelor de a păstra caracteristicile producției și reputației sale.

Hidromelul „Stakliškės” și-a dobândit reputația deoarece este un produs tradițional. Cartea *Lietuviškas midus* („Hidromelul lituanian”) (Kaunas, 1969), publicată în 1969, descria hidromelul „Stakliškės” ca fiind „un fel de băutură națională tipică care se producea în trecut. Este vorba despre o băutură slab alcoolizată, ușor acidulată, dar foarte parfumată și delicată, bogată în vitamine și purtând numele localității în care se află centrul de producție a hidromelului. Băutura are culoarea chihlimbarului și este limpede. La vărsarea în pahar degajă un parfum de flori de câmp”.

Reputația hidromelului „Stakliškės” este ilustrată prin medalia de aur obținută la expoziția internațională AgroBalt'98 și prin diploma decernată la Degustalit, o degustare de produse alimentare și băuturi lituaniene, organizată în 2004 de Agenția lituaniană de reglementare a pieței produselor agricole și alimentare, prin care acest hidromel este recunoscut ca fiind cea mai gustoasă băutură.

Aprecierea și popularitatea hidromelului „Stakliškės” sunt confirmate de articolele care apar în permanență în presa regională și națională, precum și în publicațiile informative și pe internet: „Stakliškių midus” („Hidromelul Stakliškės”) (*Mūsų sodai*, 1964, nr. 5); „Kur Stakliškių auksas ir sidabras” („Unde e aurul și argintul din Stakliškės?”) (*Švyturys*, 1968, nr. 24); „Stakliškių midus” („Hidromelul Stakliškės”) (*Laisvė*, 25 noiembrie 1983); „Metai, kaip lietuviškas midus” („Un an ca hidromelul lituanian”) (*Kooperatininkas*, 1988, nr. 9); „Stakliškės” (*Šiaurės Atėnai*, 2003, nr. 646); „AgroBalt: pirmoji lietuviškų maisto produktų ir gėrimų degustacija” („AgroBalt: prima degustare de produse alimentare și băuturi lituaniene”) (*Elta*, 9 iunie 2004); „„Ida Basar“ Europos Parlamente išlaikė pirmąjį lietuviškų vaišių egzaminą” („„Ida Basar“ trece de primul test al specialităților lituaniene la Parlamentul European”) (*menu.lt*, 11 octombrie 2004); „„Lietuviškas midus“ degtinės gaminti nesirengia” („„Lietuviškas midus” nu este despre cum se fabrică vodka”) (*BNS*, 14 aprilie 2006).

Lituanienii asociază denumirea localității Stakliškės doar cu această băutură. Hidromelul „Stakliškės” a contribuit la menținerea identității lituaniene în epoca sovietică, iar în prezent reprezintă un excelent „ambasador” al Lituaniei în străinătate. Reprezintă Lituania: face parte dintre suvenirurile sau cadourile cel mai adesea aduse din Lituania, împreună cu chihlimbarul și *šakotis* (prăjitură tradițională lituaniană). Începând din 2011, UAB Lietuviškas midus organizează vizite cu ghid, în cursul cărora vizitatorii află mai multe despre vechea metodă de a fabrica hidromel și au posibilitatea de a gusta și de a evalua

această băutură, precum și diverse alte băuturi. Vizitatorii preferă hidromelul „Stakliškės”, datorită gustului și denumirii sale, pe care le asociază cu locul vizitat. În 2011, s-au înregistrat 1 040 de vizitatori, iar în 2012, numărul va atinge deja aproximativ 1 800, fapt care confirmă și reputația hidromelului „Stakliškės”.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

[articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 ⁽³⁾]

http://www.zum.lt/l.php?tmpl_into=middle&tmpl_id=2702

⁽³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 2.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO